

arbejde med forældrene, hvilket jo er 90 pct. af alle sager.

Kort sagt er det således regeringens opfattelse, at dette beslutningsforslag simpelt hen ikke har fokus på de reelle problemer på området, og med den baggrund vil regeringen afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest vil jeg sige, at det selvfølgelig er interessant, at ministeren stiller sig tilfreds med en sagsbehandlingstid på 8 uger for de tvangsanbringelser, der faktisk foretages, for det, som er en del af problemets kerne, er jo, at der jo ikke klages over tvangsanbringelser, der ikke foretages. Det er jo en del af paradokset, at selvfølgelig kan folk klage over noget, der bliver gjort, men det barn, som måske ikke bliver fjernet, men som burde have været fjernet, har nok særdeles svært ved at få statueret sin ret til at blive taget hånd om, hvis kommunen negligerer den rettighed.

Derfor er forslaget et forsøg på at få analyseret, om vi kan finde andre måder, der fremmer en åbenhed på det her område i forhold til den måde, sagsbehandlingen foregår på, og der overrasker det mig lidt, at ministeren i den grad kan afvise, at der er problemer på området, og sige: Jamen vi har fundet det, vi synes er det interessante. Det sker, uden at man vil forelægge – heller ikke for den kreds, som forhandler på anbringelsesområdet – et analyserende grundlag i forhold til den struktur, vi har i øjeblikket, specielt ikke i lyset af, at vi samtidig diskuterer en strukturreform i forhold til kommune, amt og statslig opgaveløsning.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det er, fordi jeg ikke mener, at det er strukturen i sig selv, der udgør problemet; jeg mener simpelt hen, at det er for ringe sagsbehandling, hvor man ikke kommer rundt om de problemstillinger, der er omkring barnet, og som hovedsagelig er årsagen til, at en anbringelse ikke bliver vellykket, og at man ikke får løst de problemer, der er.

Kl: 21.50

Jeg mener simpelt hen, at det er den type kvalitet, der skal ind i det her område, og jeg tror ikke, vi får det løst ved, at man laver en ny model som den, der her er foreslået. Det er simpelt hen den tro, jeg ikke har.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Dermed synes jeg, ministeren i den grad mangler at give svar på, hvordan det kan være, at vi får så mange enkelthistorier og eksempler rundt omkringfra i landet, som handler om, at den struktur, vi har, gør, at kommunerne ikke kan skille det faglige og det økonomiske ad, men at det i høj grad bliver overvejet: Hvordan skal økonomien i det her område være i forhold til, hvor mange børn vi kan have anbragt i forhold til, hvad vi ellers foretager os.

Hvis det ikke er en strukturel ting, så ved jeg ikke, hvad struktur er, for det er jo strukturen, der gør, at den overvejelse tilsyneladende ligger lige for i forhold til nogle af de ansvarlige på det her område.

Det andet er jo, at vi meget tydeligt kan se – og nu er der et forskningsmæssigt belæg for det – at det også er meget afgørende for antallet af anbringelser, om kompetencen er uddelegeret eller ej, hvis der er et borgerligt styre i den konkrete kommune. Det vil sige, at struktur har konkret, forskningsmæssig påviselig signifikant indflydelse på, hvor mange børn der bliver fjernet. Derfor overrasker det mig, at ministeren på den måde kan affærdige, at struktur skulle have betydning for, hvad der lykkes eller ej på det her område.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det, der undrer mig, er jo, at forslagsstillerne her taler om tvangsanbringelser, og tvangsanbringelser er jo ofte noget, kommunen mener er nødvendigt, fordi man har spottet en familie, der fungerer dårligt. Det er derfor, jeg ikke helt forstår.

Det er rigtigt, hvad fru Margrethe Vestager er inde på: Hvad så med de børn, som egentlig ville have behov for en tvangsanbringelse, men som ikke får det? Der kan jeg så ikke forstå, at man skriver Den Sociale Ankestyrelse fuldstændig ud af systemet, ankestyrelsen, som jo netop er den instans, der kan gå ind og optage sager af egen drift. Det kan man så kritisere dem for at de ikke gør i det omfang, der er nødvendigt, og jeg vil godt diskutere, om man skal være mere udfarende, men så synes jeg, vi skal løse de problemer i stedet for.

Eva Kjer Hansen (V):

Med dette beslutningsforslag foreslås det, at der skal udarbejdes en analyse af forskellige model-